

ส่งยางให้จีนล็อตแรก1.6หมื่นตัน

● กยท. แจง3แนวทางจัดหา2แสนตัน-เน้นซื้อจากเกษตรกร

นายเชาว์ ทรงอาวุธ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เปิดเผยว่า กยท. เตรียมส่งมอบยางล็อตแรกให้กับบริษัทซิโนเคมี (SINOCEM) ตัวแทนรัฐบาลจีน 16,667 ตัน ตามกำหนดในเดือนเมษายนนี้ ซึ่งเป็นการดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือของคณะกรรมการบริหารร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทย-จีน ที่ได้ทำสัญญาซื้อขายผลิตภัณฑ์ยางไว้ทั้งสิ้น 200,000 ตัน แบ่งเป็นยางแผ่นรมควัน (RSS3) 150,000 ตัน และยางแท่ง (STR 20) 50,000 ตัน โดยจะทยอยส่งมอบจนครบตามสัญญาภายในระยะเวลา 12 เดือน

สำหรับการจัดหาผลิตภัณฑ์ยางทั้ง 2 ชนิดดังกล่าว กยท. รับซื้อจากเกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเป็นอันดับแรก โดยได้วางหลักเกณฑ์สำหรับยางแผ่นรมควัน 150,000 ตัน ไว้ว่า ร้อยละ 10 หรือประมาณ 15,000 ตัน จะรับซื้อจากยางที่ผลิตโดยสถาบันเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GMP ที่มีอยู่ 10 แห่ง เช่นเดียวกับยางแท่ง 50,000 ตัน จะรับซื้อวัตถุดิบยางก้อนถ้วยยางเคป จากเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อนำมาแปรรูปเป็นยางแท่งโดยใช้โรงงานแปรรูปของกยท. ซึ่งสามารถผลิตยางแท่งได้ประมาณ 5,000 ตัน หรือร้อยละ 10 ของความต้องการ

ส่วนที่เหลืออีก 180,000 ตัน แบ่งเป็นยางแผ่นรมควัน 135,000 ตัน และยางแท่ง 45,000 ตันนั้น ได้วางแนวทางจัดหาไว้ 3 แนวทาง คือ 1.จะรับซื้อยางสำเร็จรูปที่เป็นยางแผ่นรมควันอัดก้อนและยางแท่งผ่านสถาบันเกษตรกร โดยสถาบันเกษตรกรสามารถไปจ้างเอกชนอัดก้อนก่อนขายให้กยท.ได้ แต่สถาบันเกษตรกรต้องเป็นผู้บริหารจัดการเอง กยท.มีหน้าที่เข้าไปรับซื้อเท่านั้น

2.จะดำเนินการต่อเมื่อดำเนินการตามแนวทางแรกแล้ว ยังได้ปริมาณผลิตภัณฑ์ยางไม่เพียงพอ โดยกยท.จะไปรับซื้อเองจากตลาดกลางยางพาราที่กยท.จัดตั้งขึ้นแล้วนำแปรรูปโดยใช้โรงงานของกยท. หรือว่าจ้างเอกชนแปรรูปตามความเหมาะสม และ 3.จะซื้อผลิตภัณฑ์ยางสำเร็จรูปจากผู้ประกอบการเอกชนโดยตรง แต่จะทำต่อเมื่อมีการดำเนินการตามแนวทางที่ 1 และ 2 แล้วแต่ยังได้ปริมาณยางไม่เพียงพอ

นายเชาว์กล่าวต่อว่า นอกจากจีนที่สนใจซื้อผลิตภัณฑ์ยางของ กยท.แล้ว ยังมีบริษัทจากสิงคโปร์มาเจรจาซื้อยางจาก กยท.ด้วย ทั้งที่เป็นยางเก่าในสต็อก และยางใหม่ โดยจะรับซื้อทุกคุณภาพยาง ขณะนี้อยู่ระหว่างการตกลงหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการซื้อขาย หากสามารถเจรจาตกลงกันได้ จะมีส่วนช่วยผลักดันให้ราคายางในประเทศมีเสถียรภาพมากขึ้นอย่างแน่นอน

“บุญ”เข้าเวรโลก
จำวประจำวันพฤหัสบดี
ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
.....■ จะดันทุรังไปถึง
ไหน สัญญาซื้อขาย

ยาง 200,000 ตัน ระหว่างการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) กับ
ซิโนแคมกรุ๊ป บริษัทจากจีน ทั้งที่ถูกตั้งข้อสังเกตเป็นสัญญาพิลึกกึกกือ
มืออย่างที่ไหน บริษัทผู้ซื้อต้องการจะซื้อยางจากบริษัทเอกชน 7 แห่ง
ไม่ได้ต้องการซื้อยางจาก กยท. แต่ประการใด แล้วทำไม กยท.
จะต้องไปเซ็นสัญญาว่าตัวเองเป็นคนขายด้วย.....■ ถ้า 7 บริษัทไม่
ส่งยางให้ กยท. อะไรจะเกิดตามมา กรันจะอ้างว่าเป็นการทำ
สัญญาแบบจีทูจี รัฐบาลไทยกับรัฐบาลจีน กยท.เลยจำต้องออกโรง
มาทำแทน นี่ก็ฟังไม่ขึ้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทำ
หนังสือชี้แจงให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบมาตั้งแต่ 15 ธ.ค.58 แล้ว
สัญญานี้เป็นแค่เพียงสัญญาระหว่างเอกชนกับเอกชน (B to B) ไม่
ใช่สัญญาแบบจีทูจี ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศแต่
ประการใด.....■ และถ้าจะอ้างแบบข้างๆ คูๆ ต้องทำสัญญา เพราะ
ต้องการช่วยเหลือให้พี่น้องชาวสวนยางขายยางได้ราคาแต่พฤติกรรม
ที่ผ่านมา ชาวบ้านมั่นใจ สัญญานี้เป็นตัวการทำให้ราคายางร่วงผล็อย
เพราะทำให้บริษัทจีนมั่นใจในอนาคตอ้อมมียางในมือแน่นๆ 100,000
ตัน ไม่ต้องชวนขวยมาซื้อยางไปคูนป้อนโรงงานแต่ประการใด
การเข้ามาแย่งรับซื้อยางในตลาดก่อนฤดูปิดกรีดยางไม่เกิดมาตรการ
ที่รัฐบาลอุตสาหกรรมส่งออกมาเลยล้มเหลว ที่สำคัญถ้าจะช่วยเหลือชาวสวนยาง
จริงทำไมไม่รับซื้อยางเสียที จะชักช้าให้ราคาค่าดิ่งไปอยู่ใโย รื้ออยู่แก่
ใจดี ซื้อไปก็เท่านั้น ไม่รู้จะไปขายใคร เพราะถูกล็อกสเปกให้ซื้อ
จาก 7 บริษัทเท่านั้น.....■ ใครกันนะช่างคิดทำเรื่องแบบนี้ได้ แล้ว
ยังจะดื้อแพ่งลากยาวกันอยู่อีก หรือเป็นเพราะเกยชินกับยุคสมัย
ขายข้าวจำนำจีทูจี พอได้ดิดสอยห้อยตามมาช่วยงานกระทรวง
เกษตรฯ จึงยังคิดนิสยคิดทำงานเหมือนอยู่
กระทรวงเก่า.

บุญ

‘วิษณุ’ชี้ช่องไข่ม.44ยึดที่สปก.

โพสต์ทูเดย์ - “วิษณุ” แนะนำใช้ ม.44 ยึดที่ดิน ส.ป.ก.จากนายทุนในพื้นที่มีกลุ่มผู้มีอิทธิพล “สรรเสริญ” ยึดขงรัฐบาลใช้อีกรอบ

นายสรรเสริญ อัจจุตมานัส เลขาธิการการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) เปิดเผยว่า ได้หารือกับนายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับการยึดคืนที่ดิน ส.ป.ก.ที่ถูกนายทุนบุกรุก ซึ่งนายวิษณุ แนะนำว่าควรใช้กฎหมาย ส.ป.ก.มากกว่า แต่หากจำเป็นต้องใช้อำนาจหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ตามมาตรา 44 ก็ขอให้ ส.ป.ก.ทำข้อมูลขอบเขตพื้นที่ ส.ป.ก.ที่ถูกบุกรุกให้ชัดเจน เพื่อเสนอให้รัฐบาลพิจารณา

“รองนายกฯ วิษณุ” ชี้ช่องว่าหากต้องการจะใช้มาตรา 44 จริงๆ ส.ป.ก.ต้องกำหนดขอบเขตพื้นที่ให้ชัดเจน ซึ่ง ส.ป.ก.ได้ทำข้อมูลไว้แล้ว คือ ทราบชื่อและจำนวนพื้นที่ หากฝ่ายนโยบายไฟเขียวก็จะเสนอใช้มาตรา 44 อีกครั้ง เพราะบางพื้นที่มีกลุ่มอิทธิพลระดับประเทศ หากไม่ใช้อำนาจของทหารก็ยากที่จะเข้าไปได้ เช่น ที่ดิน ส.ป.ก.ที่ปราจีนบุรี 3 ไร่ หรือที่ดิน ส.ป.ก.ที่ อ.วังน้ำเขียว และปากช่อง จ.นครราชสีมา ก็จัดเป็นพื้นที่มีกลุ่มอิทธิพลเยอะมาก”

สรรเสริญ

เลขาธิการ ส.ป.ก. กล่าว นายสรรเสริญ กล่าวว่า หากรัฐบาลยังยืนยันให้ ส.ป.ก.ใช้กฎหมายปกติดำเนินการเพื่อขอคืนที่ดิน ส.ป.ก.ที่ถูกบุกรุก ส.ป.ก.จำเป็นต้องปรับลดเป้าหมายการทวงคืนที่ดิน ส.ป.ก.ในปี 2559 เหลือ 5,000 ไร่ จากเดิมที่ตั้งเป้าหมายไว้ 5 หมื่นไร่ จากนั้นจะเสนอเป้าหมายใหม่ให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รมว.เกษตรฯ พิจารณาต่อไป ด้าน พล.อ.ฉัตรชัย กล่าวว่า ได้เร่งรัดให้การยางแห่งประเทศไทย (กยท.)

ประชาสัมพันธให้ชาวสวนยางมาขึ้นทะเบียน
ตามโครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่
ชาวสวนยาง เพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือ 1,500
บาท/ไร่ ไม่เกิน 15 ไร่/ราย เนื่องจากใน
วันที่ 29 ก.พ.นี้ จะเป็นวันสุดท้ายของการ
ขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง แต่มีผู้
มาขึ้นทะเบียนน้อยมาก

ทั้งนี้ ณ วันที่ 10 ก.พ. มีชาวสวน
ยางมาขึ้นทะเบียนแล้ว 6.4 แสนราย จาก
ชาวสวนยางที่มีสิทธิเข้าโครงการทั้งสิ้น 8.5
แสนราย และมีชาวสวนยางที่ผ่านการ
ตรวจสอบเอกสารแล้ว 1.7 แสนราย และ
คนกรีดยาง 1.6 แสนราย โดยมีการจ่าย
เงินไปแล้ว 2,405 ล้านบาท จากงบที่จัดสรร
ไว้ 1.3 หมื่นล้านบาท

เยี่ยมโรง.แปรรูปยางพารา

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เดินทางไปเยี่ยมชมโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา ชุมชนสหกรณ์กองทุนสวนยางสตูล จำกัด ในพื้นที่ หมู่ 2 ต.ควนโพธิ์ อ.เมือง จ.สตูล เพื่อรับชมการแปรรูปน้ำยางสด ยางแผ่นรมควันที่ได้ทำการแปรรูปมาเป็นแผ่นรองสนามฟุตบอลและไม้กวดยาง เพื่อนำไปจำหน่ายให้กับแม่ค้ารายย่อย และยังช่วยเหลือเกษตรกรที่เดือดร้อนในช่วงเศรษฐกิจย่ำแย่ โดยได้นำเงินในส่วนนี้ไปใช้ในการปันผลให้แก่ทางสมาชิกที่เข้าร่วมกับทางชุมชนฯ จากการรับชมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราที่เป็นสิ่งของสามารถใช้ประโยชน์ได้และยังสามารถสร้างรายได้ให้แก่พี่น้องเกษตรกร

ดร.วิณะโรจน์ กล่าวว่า รู้สึกดีใจที่เห็นพี่น้องเกษตรกรมีรายได้เสริมจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา ซึ่งจากเดิมที่ผลิตเพียงแค่ยางแผ่นธรรมดาและน้ำยางข้น ก็ได้พลิกผันมาเป็นแผ่นรองสนามฟุตบอลและไม้กวดยาง โดยต้องถือว่าโรงงานแปรรูปแห่งนี้สามารถเป็นตัวอย่งนำร่องให้แก่ทางสหกรณ์สภย.อื่น ๆ ได้ จึงอยากฝากถึงสหกรณ์ สภย.ในพื้นที่ จ.สตูล ให้เร่งทำความเข้าใจแก่ชาวสวนยางพาราที่ยังสับสนกับข้อมูลของรัฐบาลที่นำมาช่วยเหลือ หลังพบว่าสหกรณ์ในพื้นที่สตูลยังไม่เปิดรับเข้าร่วมโครงการกับทางรัฐบาลในหลายจุด จึงสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่สำรวจหาสาเหตุ พร้อมสร้างความเข้าใจแก่เกษตรกรชาวสวนยางพารา เพราะเรื่องนี้ทางรัฐบาลได้กำชับให้ดูแลอย่างทั่วถึง และเกิดความเป็นธรรมแก่ชาวบ้าน เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต รวมถึงช่วยแก้ปัญหายางพาราราคาตกต่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย.

☒ **ตรวจเยี่ยม.....**นายไอลภาส กลั่นบุญชัย รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมด้วย คณะตรวจเยี่ยม สหกรณ์กองทุนสวนยาง (สกย.) ทุ่งปรัง จำกัด อ.ลิซล จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นจุดเปิดรับซื้อขายพาราตามโครงการส่งเสริมการใช้ยางพาราในหน่วยงานภาครัฐ โดยมีสมาชิกสหกรณ์ และผู้บริหารสหกรณ์ให้การต้อนรับ เมื่อวันที่ ๑๐/๑๑/๕๙

ที่มา เดลินิวส์ น. 22 (11 ก.พ.59)

गतकबाओन

อนาคตตีบตัน

ต้นสับดาห์ที่ผ่านมา “สำนักข่าวอิสรา” (www.isranews.org) ได้เผยแพร่ข้อมูลอีกด้านหนึ่งเกี่ยวกับสถานการณ์ราคาขายพาราในประเทศไทย ซึ่งเป็นบทความที่เขียนโดย “ดร.วิโรจน์ ญ ระนอง” ผู้อำนวยการวิจัยด้านเศรษฐศาสตร์สาธารณสุขและการเกษตร สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือ “ทีดีอาร์ไอ” เพื่อประกอบการอภิปรายเรื่องการแก้ปัญหาขายพาราโดยเพิ่มการแปรรูปและใช้ยางในประเทศ ซึ่งโดยส่วนตัวเห็นว่าการสนใจที่เดียว จึงขออนุญาตนำมาสรุปเผยแพร่ต่อ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเกษตรกรทำความเข้าใจ และเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาที่อาจจะตามมาอีกในอนาคต

ดร.วิโรจน์บอกว่า เมื่อสักสิบปีที่แล้วยางพาราเป็นพืชที่ปลูกกันแค่ 3 ประเทศ คือ ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยส่วนใหญ่ใช้ผลิตล้อยาง แต่องค์ประกอบหลักของล้อยางส่วนใหญ่ คือ ยางสังเคราะห์ ส่วนยางพาราจะใช้เพียง 25-35% โดยบริษัทผู้ผลิตยางรายใหญ่ๆ เลือกที่จะไปตั้งโรงงานในแต่ละประเทศ แล้วนำเข้ายางสังเคราะห์และยางพารามาผลิตเพื่อขายในประเทศนั้นๆ เป็นหลัก จะมีส่งออกบ้างก็ในประเทศใกล้เคียง ซึ่งอาจเป็นเพราะการรวมศูนย์ผลิตในประเทศที่เป็นแหล่งยางพาราหรือแหล่งยางสังเคราะห์ แล้วขนส่งออกไปยังทั่วโลก เป็นวิธีที่ไม่คุ้มทางเศรษฐกิจ เพราะล้อยางมีปริมาตรส่วนที่กลวงด้านในสูงมาก

ขณะที่ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ยางธรรมชาติเกือบล้วนๆ ได้ เช่น ลูมมือยาง ลูมยาง ยางวง

พื้นรองเท้ายาง มักผลิตในประเทศคันทง ซึ่งไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกรายใหญ่ แต่พวกนี้มักใช้ยางไม่มาก ยกตัวอย่าง ลูมยางในไทยใช้ยางไม่ถึง 10,000 ตัน ลูมมือยางใช้ประมาณ 50,000-80,000 ตัน

ด้วยโครงสร้างลักษณะนี้ ไทยและอินโดนีเซียจึงส่งออกยางดิบส่วนใหญ่ที่ผลิตได้ ส่วนมาเลเซียเป็นประเทศที่เริ่มทิ้งยางมาปลูกปาล์มแทน ตั้งแต่ 40 ปีก่อน พร้อมกับพัฒนาอุตสาหกรรมยาง มาเลเซียจึงกลายเป็นประเทศเดียวใน 3 ประเทศนี้ที่ใช้ยางมากกว่าครึ่งของที่ผลิตได้

ต่อมาไทยก็พยายามหันมาแปรรูปยางส่งออกมากขึ้น ซึ่งก็ประสบความสำเร็จพอสมควรในช่วง 14-15 ปีที่ผ่านมา ซึ่งปริมาณการใช้ยางในประเทศไทยเพิ่มขึ้นจาก 242,500 ตัน หรือ 10% ของผลผลิต ในปี 2543 มาเป็น 541,000 ตันต่อปี หรือ 12.5% ของผลผลิต ในปี 2557 โดยปัจจุบันเราเป็นผู้ผลิตและส่งออกยางใหญ่ของโลก และใช้ยางเกือบครึ่งในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยางรถ ซึ่งถ้าดูจากปริมาณการใช้ยางเพิ่มที่เป็น 2.23 เท่า ใน 14 ปี คิดเป็นอัตราเพิ่ม 5.9% ต่อปี ถือว่าค่อนข้างสูง ยิ่งถ้าดูช่วง 20 ปี (2537-2557) การใช้เพิ่มเป็น 4.1 เท่าตัว คิดเป็นอัตราเพิ่มถึง 7.3% ต่อปี

โดยเมื่อ 20 ปีก่อน มาเลเซียใช้ยางปริมาณสองเท่าของไทย แต่ตั้งแต่ปี 2553 ไทยเริ่มใช้ยางมากกว่ามาเลเซีย และทิ้งห่างไปมากขึ้นเรื่อยๆ โดยปี 2557 ไทยใช้ 541,000 ตัน ขณะที่มาเลเซียใช้ 447,000 ตัน

ดร.วิโรจน์ชี้ว่า การที่เราใช้ยางเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงนี้ เป็นผลมาจากนักธุรกิจที่เห็นอู่ทางในการทำกำไรจากการผลิตขายหรือส่งออก จึงกระโจนเข้ามาลงทุน แต่การจะเพิ่มการใช้หรือการแปรรูปในประเทศให้เท่ากับตัวเลขที่นายกรัฐมนตรี “พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” คิดเอาไว้ที่ 1.4 ล้านตัน หรือตามเป้าที่หลายคนบอกว่าควรใช้ให้มากกว่า 2 ล้านตัน หรือ 50% ของ

ปริมาณที่เราผลิตได้ ถือเป็นจำนวนที่สูงเสียจนไม่มีใครที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้จริงๆ จะเชื่อว่าสามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้น

เว้นแต่รัฐจะเอาเงินภาษีมาผลาญไปละหลายแสนล้านบาทเพื่อให้เกิดสินค้า ที่ปกติไปขายใครอื่นแทบไม่ได้หรือไม่คุ้ม มาขายให้รัฐบาล โดยเอา “อัฐยาย” คือ “ภาษีประชาชน” มาซื้อ “ขนมลุง” และเอาเข้าจริงก็จะใช้ยางเพิ่มขึ้นอีกไม่กี่เปอร์เซ็นต์ของที่ผลิตได้อยู่ดี

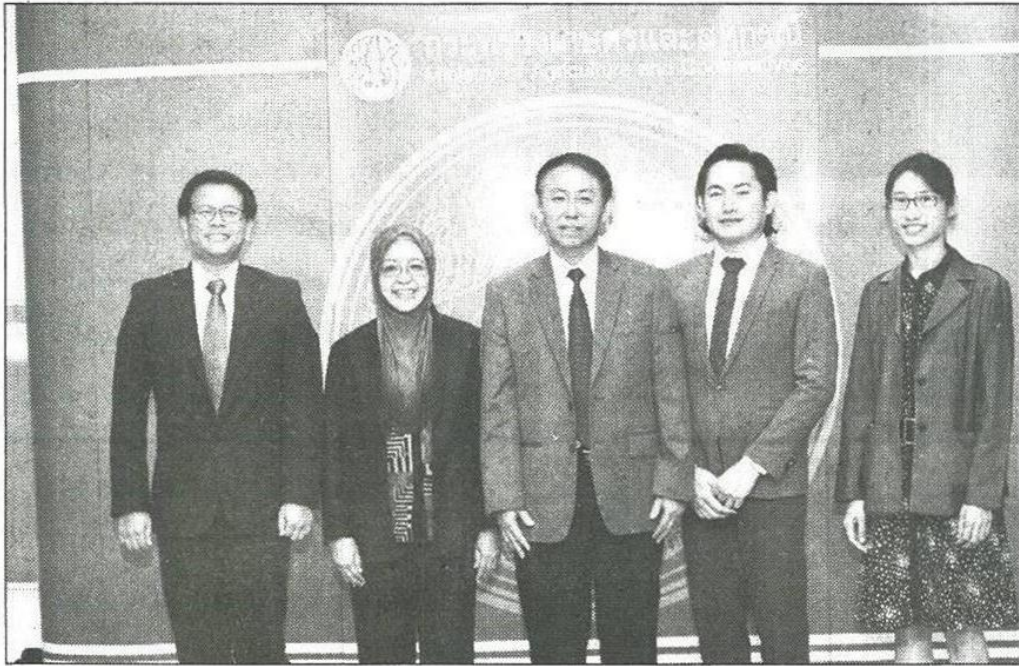
การใช้ยางในประเทศสัดส่วนที่ 10-15% ไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ราคายางต่ำ/ตก ครอนที่ยังราคาสูงลิ่วสัดส่วนในประเศก็เท่านี้ สัดส่วนการใช้ยางของเราขึ้นจาก 7.7% ในปี 2537 เป็น 10.3% ในปี 2543 เป็น 15% ในปี 2553 แต่ลดลงมาเหลือ 12.5% ในปี 2556-2557 เพราะผลผลิตเราเพิ่มในอัตราที่เร็วกว่าการใช้

จากข้อมูลดังกล่าวของ ดร.วิโรจน์อาจสรุปได้ในเบื้องต้นว่า อนาคตสถานการณ์ชาวสวนยางพาราคงไม่วายหนีไม่พ้นต้องขึ้นอยู่กับความเสี่ยงที่จะต้องหวนกลับมาพบกับวังวนของปัญหาราคาคงต่ำ เนื่องจากความติดตันของอุตสาหกรรมแปรรูป และปริมาณผลผลิตที่ยังคงมีอยู่สูงมาก

ดังนั้นภายใต้ความเสี่ยงดังกล่าว และวิกฤติที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ก็อาจถึงคราวที่เกษตรกรชาวสวนยางต้องคิดต้องวางแผนกันมากขึ้นกับอนาคตของตัวเอง ไม่ว่าจะด้วยวิธีการปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นๆ หรือการทำสวนยางแบบผสมผสาน

และที่ต้องเลือกอย่างเด็ดขาด ก็คือภาครัฐ ที่ต้องหยุดโหมรณรงค์ให้เกษตรกรปลูกพืชอย่างใดอย่างหนึ่งกันแบบบ้าเลือดเสียที เพราะโหมกันทีไร ชาวบ้านก็ต้องกลับมาเจ็บตัวกันทีหลังแบบนั้นทุกที

มะลิลา

*ร่วมมืออย่าง : นายสุรพล จารุพงศ์ โฆษกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แถลงการณ์การดำเนิน
มาตรการลดการส่งออกยางพารา เพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางของ 3 ประเทศ ประกอบด้วย
ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เมื่อเร็วๆ นี้*

ที่มา แนวหน้า น. 13 (10 ก.พ.59)

ที่คืออาร์โอเฝือกแล้ว “สูงชัน” พิวงษ์ยาก!

● สับนโยบาย “บ่มบ่ม” ยางพาราแค่เพื่อไปวันๆ

นายวิโรจน์ ณ ระนอง ผู้อำนวยการวิจัยด้านเศรษฐกิจ ศาสตร์สาธารณสุขและการเกษตร สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยหรือทีดีอาร์ไอ เปิดเผยถึงนโยบายของ นายกรัฐมนตรีที่ต้องการเพิ่มการใช้ หรือแปรรูปยางใน ประเทศให้ได้ถึง 50% ของผลผลิตหรือมากกว่า 2 ล้านตัน จากที่ใช้อยู่ในขณะนี้ 1.4 ล้านตันว่า เป็นตัวเลขที่สูงมาก ไม่มีใครที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้เชื่อว่าสามารถทำได้ใน ระยะเวลาอันสั้น เว้นแต่รัฐจะเอาเงินภาษีมันแสนล้านไปใช้ เพื่อผลิตสินค้าที่ไม่คุ้มค่าทางเศรษฐกิจออกมา “เอาเข้าจริงการใช้ยางคงเพิ่มขึ้นอีกไม่กี่เปอร์เซ็นต์และจากประสบการณ์ ของมาเลเซียจะเห็นได้ว่าต่อให้ใช้หรือแปรรูปในประเทศ มากกว่า 50% มากกว่าส่งออกก็ไม่สามารถกำหนดราคา ยางในประเทศได้

ทั้งนี้สัดส่วนการใช้ยางในประเทศ 10-15% ไม่ได้ เป็นสาเหตุที่ทำให้ราคายางตกต่ำ จะเห็นได้จากในช่วงที่ ราคายางปรับตัวขึ้นสูงสุดสัดส่วนใช้ในประเทศก็อยู่ประมาณนี้ โดยสัดส่วนการใช้ยางของไทยเพิ่มขึ้นจาก 7.7% ในปี

2537 เป็น 10.3% ในปี 2543 และเป็น 15% ในปี 2553 แต่ ลดลงมาเหลือ 12.5% ในปี 2556-57 เพราะผลผลิตยางใน ไทยเพิ่มมากขึ้นนอกจากนี้ในช่วงที่ผ่านมามีเพียง 3 ประเทศ ที่ทำการปลูกยางคือ ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย โดย ส่วนใหญ่น้ำยางที่ได้จะใช้เพื่อผลิตล้อยางมีสัดส่วนใน องค์ประกอบประมาณ 25-35% ที่เหลือจะใช้ยางสังเคราะห์ ขณะที่ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ยางธรรมชาติ 100% เช่น ถุงมือยาง ยาง ยางวง พื้นรองเท้ายาง ส่วนใหญ่ไทยจะเป็นผู้ผลิต และส่งออก แต่ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้ปริมาณยาง ไม่มากเช่น กรณีถุงยางในไทยใช้ยางไม่ถึง 10,000 ตัน ถุง มือยาง 50,000-60,000 ตันต่อปีเท่านั้น

ทั้งนี้ไทยและอินโดนีเซียส่งออกยางที่ผลิตได้เป็นส่วน ใหญ่ ขณะที่มาเลเซียเป็นประเทศที่เริ่มทิ้งยาง หันมาปลูก ปาล์มแทนตั้งแต่ 40 ปีก่อนพร้อมกับพัฒนาอุตสาหกรรมยาง จนทำให้มาเลเซียกลายเป็นประเทศเดียวในสามประเทศผู้ ผลิตที่ใช้ยางมากกว่าครึ่งของที่ผลิตได้ แต่ก็ไม่สามารถทำให้ เป็นผู้กำหนดราคายางในตลาดโลกได้.

ผ้าอุตสาหกรรมมาเลเซีย

เป้าหมายเป็นอับพลิตภัณฑ์ยางพาราโลก ของมาเลเซีย ปี 2563			
	2553	2563	
1 การบริโภคในประเทศ (พันตัน)	1,038	1,000	
• ยางแผ่นดิบหรือก้อน	645	340	
• น้ำยางข้น	393	660	
2 การส่งออก (พันตัน)	900	1,555	
• ยางแผ่นดิบหรือก้อน	853	1,500	
• น้ำยางข้น	47	55	
3 การผลิตในประเทศ (พันตัน)	938	2,000	
• ยางแผ่นดิบหรือก้อน	846	1,340	
• น้ำยางข้น	92	660	
4 การนำเข้า (พันตัน)	705	800	
• ยางแผ่นดิบหรือก้อน	344	400	
• น้ำยางข้น	361	400	
5 เพิ่มส่วนแบ่งตลาดถุงมือยางในตลาดโลก (%)	ไม่มีข้อมูล	65 (มูลค่า 3 แสนล้านบาท)	
6 ส่งออกผลิตภัณฑ์ยางเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม (Ekoprena และ Pureprena) (%)	ไม่มีข้อมูล	10	
7 การจ้างงาน (คน)	ไม่มีข้อมูล	263,326	

ที่มา : ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ ม.หอการค้าไทย

โพสต์กราฟฟิก

ครบคิด พีชิตอเออีซี

■ อัคร พิศาลวานิช
ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของอาเซียน เพราะปลูกเกือบทั้ง 10 ประเทศ ในจำนวนการผลิตยางพาราโลกผลิตปีละ 12 ล้านตัน เป็นของอาเซียน 90%

ในปี 2558 ไทยผลิตยางพาราได้ 4.3 ล้านตัน บนพื้นที่ 19 ล้านไร่ ผลผลิตอยู่ที่ 257 กิโลกรัม (กก.) ต่อไร่ อินโดนีเซียมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในอาเซียน 22 ล้านไร่ ผลิตได้ 3.7 ล้านตัน ผลผลิตต่อไร่อยู่ที่ 170 กก. มาเลเซียผลิตได้ 7 แสนตัน มีพื้นที่เพาะปลูก 6 แสนไร่ ผลผลิต 220 กก./ไร่ เวียดนามผลิต 1.3 ล้านตัน จากพื้นที่ 5.6 ล้านไร่ ซึ่งรวมพื้นที่ซึ่งเข้าไปปลูกใน สปป.ลาว และ

กัมพูชา 2 ล้านไร่ มีผลผลิต 1 ล้านตัน ส่วนกัมพูชามีพื้นที่ปลูกยาง 1.8 ล้านไร่ ได้ผลผลิต 5 แสนตัน เมียนมาปลูกยาง 3 ล้านไร่ มีผลผลิต 2 แสนตัน

ผมแบ่งกลุ่มการผลิตเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเน้นผลิตวัตถุดิบประกอบด้วยไทย อินโดนีเซีย และประเทศกลุ่มซีแอลเอ็มวี และกลุ่มเน้นผลิตภัณฑ์ยางพารา คือ มาเลเซีย ที่น่าสนใจคือมาเลเซียเพาะปลูกและผลิตยางพาราน้อยที่สุดในอาเซียน แต่มีเป้าหมายอุตสาหกรรมแตกต่างจากประเทศอื่น

สิ่งที่สนใจมากกว่านั้นคือมาเลเซียประกาศว่าจะเป็น "ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราของโลก" ซึ่งเน้นการผลิตอุตสาหกรรมปลายน้ำ ได้แก่ ถุงมือยาง ยางรถยนต์ กาว หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ มาเลเซียได้บริหารจัดการอุตสาหกรรมยางพาราทั้งระบบ ปัจจุบันมาเลเซียมีชาวสวนยาง 4 แสนคน เกษตรกรรายย่อยมีเนื้อที่ปลูกยางพาราไม่เกิน 250 ไร่ คิดเป็น 95% ที่เหลือเป็นรายใหญ่ 5% เกษตรกรรายย่อยจะมีหน่วยงานของรัฐดูแล ได้แก่ FELDA (Federal Land Development

Authority) ที่จัดสรรที่ดินทำกินและดูแลเกษตรกรรายย่อยในชนบท เพื่อปลูกยางพาราและปาล์มรายละ 25-36 ไร่ และตั้งบริษัท Felda Global Venture Holding Sdn. Bhd เพื่อนำยางพาราออกไปขายในตลาดโลก

นอกจากนั้น ยังสร้างโรงเรียน ศูนย์พยาบาล และการจ้างงาน โดย RISDA (Rubber Industry Smallholders Development Authority) ทำหน้าที่พัฒนาชาวสวนยางให้เข้มแข็ง สร้างอาชีพเสริม เช่น เลี้ยงแพะ เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ เลี้ยงวัว และนกกระจอกเทศ และหน่วยงาน FELCRA (Federal Land Consolidation and Rehabilitation Authority Berhad) ทำหน้าที่ฟื้นฟูที่ดินและจัดสรรที่ดินเพื่อการเกษตร

สำหรับรายใหญ่จะมีกลุ่มบริษัท Sime Darby เป็นผู้ดูแล ที่ตั้งเมื่อปี 2453 เพื่อทำอุตสาหกรรมยางพารา ต่อมาบริษัทได้ขยายทำธุรกิจ 5 กลุ่ม คือ ธุรกิจสินค้าเกษตรที่เป็นธุรกิจหลัก ได้แก่ ปาล์ม น้ำมัน ปลูกในมาเลเซีย 1.5 ล้านไร่ ยางพารา ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจรถยนต์ ธุรกิจอุตสาหกรรม และธุรกิจพลังงาน มีบริษัทในเครือทั้งหมด 270 บริษัท ใน 23 ประเทศ

มาเลเซียยังมีคณะกรรมการสภาส่งเสริมการส่งออกยางพารา (MREPC) เพื่อขายยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราในตลาดโลก อยู่ภายใต้การกำกับกระทรวงเพาะปลูกเพื่ออุตสาหกรรมและสินค้า ปัจจุบันมีสำนักงานย่อยตั้งในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และจีน ส่วนคณะกรรมการยางพารามาเลเซีย (MRB) ที่ดูแลอุตสาหกรรมยางพาราทั้งระบบ มีหน่วยย่อยประกอบด้วยสถาบันวิจัยยางพารา (RRIM) คณะกรรมการพัฒนาและวิจัยยางพารา (MRRDB) และคณะกรรมการอนุญาตแลกเปลี่ยนยางพารา (MRELB)

อุตสาหกรรมยางพาราของมาเลเซียเป็นหนึ่งในกิจกรรมเศรษฐกิจหลักในจำนวน 12 กิจกรรมเศรษฐกิจ ที่รัฐบาลต้องการผลักดันให้สำเร็จในปี 2020 อุตสาหกรรมนี้จึงเป็นหนึ่งใน "พื้นที่เฟื่อง" ที่จะทำให้มาเลเซียก้าวขึ้นเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ภายใต้นโยบาย "National Key Economic Areas 2020: NKEA 2020" ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยอดีตนายกรัฐมนตรี มหาเธร์ โมฮัมหมัด ที่นำเสนอ "วิสัยทัศน์ 2020

(VISION 2020 หรือ Wawasan 2020)" เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศใน 30 ปีข้างหน้า (ปี 1990-2020) ซึ่งขณะนั้นรายได้ต่อหัวของคนมาเลเซียอยู่ที่ 2,000 เหรียญสหรัฐ/คน/ปี และเมื่อปี 2011 กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ระบุว่า คนมาเลเซียมีรายได้ต่อหัว 10,085 เหรียญสหรัฐ/คน/ปี ส่วนปี 2020 มีเป้าหมายเป็น 1.5 หมื่นเหรียญสหรัฐ/คน/ปี

การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยางมาเลเซียมีความเข้มแข็งทั้งระบบของห่วงโซ่อุปทาน โดยผลผลิตจากรายย่อยแตกต่างจากผลผลิตของชาวสวนไทย เพราะมาเลเซียผลิตยางก้อนถ้วย 99% ที่เหลือเป็นน้ำยางสด ส่วนไทยผลผลิต 92% เป็นน้ำยางสด ที่เหลือเป็นยางก้อนถ้วย เหตุผลที่มาเลเซียนิยมผลิตยางก้อนถ้วย เพราะขาดแคลนแรงงานเก็บหลังกรี๊ดแล้ว และมีได้พัฒนาอุตสาหกรรมกลางน้ำมานาน มีบริษัทใหญ่ๆ ในอุตสาหกรรม เช่น บริษัท MAR-DEC บริษัท Lee Rubber และบริษัท Tiong Huat Rubber เป็นต้น ซึ่งแปรูปยางก้อนถ้วยเป็นยางแท่ง เช่น SMR10 และ SMR20 ก่อนนำไปผลิตยางรถยนต์ ซึ่งคือผลผลิตของอุตสาหกรรมปลายน้ำนั่นเอง

นอกจากนี้ ยังมีอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ใช้น้ำยางขึ้นเป็นวัตถุดิบ เช่น ผลิตภัณฑ์ถุงมือ กาว ถุงยางอนามัย และยางยืด เป็นต้น วัตถุดิบเกือบทั้งหมดนำเข้าจากไทย

เมื่อมาเลเซียตั้งเป้าจะเป็นฮับผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราโลก ก็ได้ปรับยุทธศาสตร์ว่า จะต้องเพิ่มสัดส่วนผลิตน้ำยางขึ้นจาก 1% เป็น 10% สร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรผลิตน้ำยางขึ้นมากขึ้น และขณะนี้นำกำลังทดลองใช้หุ่นยนต์เก็บผลผลิตยางพารา หากสำเร็จจะทำให้เก็บน้ำยางสดไปผลิตเป็นน้ำยางขึ้นได้เพิ่มขึ้น

มาเลเซียยังตั้งสถานีวิจัยยางพาราที่เมือง "สุโงบุโร" ห่างจากกัวลาลัมเปอร์ราว 30 กิโลเมตร ซึ่งเป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญในอนาคตด้วย

เกษตรวันนี้ ประจำฉบับวันพฤหัสบดี
 ที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559.....○ **นายกิตติ**
เข้าวรรณ นักวิชาการตรวจสอบบัญชี ร่วม
 เป็นวิทยากรสอนการจัดทำบัญชีครัวเรือน
 และบัญชีต้นทุนอาชีพ ให้แก่ เกษตรกร
 อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ภายใต้โครงการ
 พัฒนาการเกษตรครบวงจรในพื้นที่ที่มี

ศักยภาพ ประจำปีงบประมาณ
 2559 เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้
 ความเข้าใจในการจัดทำบัญชี
 และสามารถนำข้อมูลทาง
 บัญชีไปใช้ประโยชน์ในชีวิต
 ประจำวันได้ โดยจัดขึ้น
 ณ ศาลาวัดบ้านตลาด
 ตำบลนิคม อำเภอสตึก

จังหวัดบุรีรัมย์.....○ **นายปารเมศ ทองปรีชา**
 เกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นประธานการประชุม
 โครงการอบรมเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิตของ
 เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง ปี
 2558/59 และจากปัญหาราคาสินค้าเกษตร
 จังหวัดบุรีรัมย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานเกษตร
 จังหวัดบุรีรัมย์.....○ **ผู้อำนวยการสถานี**
พัฒนาที่ดินสกลนคร นายชูเกียรติ คำโสภณ
 ร่วมโครงการรวมพลังประชารัฐจังหวัดสกล
 นคร สู้ภัยแล้งและกำจัดผักตบชวา โดยมี
นายอดิศักดิ์ เทพอาสน์ ผู้ว่าราชการจังหวัด
 สกลนคร เป็นประธานในการเปิดกิจกรรม

กำจัดผักตบชวา โดยสถานีพัฒนาที่ดิน
 สกลนคร ได้ร่วมจัดนิทรรศการการผลิตปุ๋ย
 หมักจากผักตบชวา โดยใช้สารเร่งซูเปอร์
 พด.1 ณ ดอนขาม ดอนลิงกา ต.ธาตุนาเวง
 อ.เมือง จ.สกลนคร.....○ **นายเสวีร์** เป็น
 ลง เกษตรจังหวัดนครราชสีมา พบปะเกษตรกร

ที่เข้ารับการอบรม ตามโครงการ
 เพิ่มประสิทธิภาพยางพาราครบ
 วงจร ที่สำนักงานเกษตรจังหวัด
 นครราชสีมาจัดขึ้น โดยมี **นาย**
พยัคฆ์ คำพรหมสุข
 เจ้าหน้าที่งานวิชาการ
 เกษตร ศูนย์ศึกษา
 การพัฒนาพืชกุลทอง
 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

จ.นครราชสีมา ร่วมเป็นวิทยากร ถ่ายทอดความ
 รู้การปลูกพืชแซมในสวนยางพารา และมี
 วิทยากรจากหน่วยงานต่าง ๆ มาร่วมถ่ายทอด
 ความรู้ อาทิ การพัฒนาคุณภาพยางพารา การ
 จัดการสวนยางเพื่อเพิ่มผลผลิต การลดต้นทุน
 การผลิต และแนวทางการพัฒนาศูนย์เรียนรู้
 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา โดยมี
 เกษตรกร จาก 6 อำเภอ กว่า 250 ราย เข้ารับ
 การอบรม ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพืชกุลทอง
 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.นครราชสีมา เมื่อ
 วันก่อน.....○

“กิด ทางไทย”

RSS3 ดีเดย์เข้าเทรดTFEX พร้อมเปิดรับ2โบรกเกอร์ใหม่

ตลาดหลักทรัพย์ฯ เผยสินค้า RSS3 เริ่มเทรดในตลาด TFEX ดีเดย์ 15 ก.พ. 59 พร้อมส่ง 2 โบรกเกอร์จากฝั่ง AFET เข้าลุยตลาด TFEX

นางเกศรา มัญชุศรี กรรมการและผู้จัดการ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และรองประธานกรรมการ บริษัท ตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) หรือ TFEX เปิดเผยว่า ความคืบหน้าการรวมศูนย์การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า TFEX-AFET นั้น TFEX มีความพร้อมในการรองรับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ซึ่งสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอย่างแผนรณรงค์วัน

ชั้น 3 หรือ RSS3 Futures จะเป็นสินค้าเกษตรแรกที่เข้ามาซื้อขายใน TFEX ในวันที่ 15 ก.พ. 59

การรวมศูนย์การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า TFEX-AFET จะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายอนุพันธ์ทุกประเภทด้วยบัญชีเดียว รวมทั้งบริหารเงินประกันได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดย TFEX เตรียมทั้งกฎเกณฑ์และระบบงานเสร็จสิ้นแล้ว

รวมทั้งยังอบรมให้ความรู้แก่นักกลางของสมาชิก TFEX และ AFET และยังมี การให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุนและผู้ประกอบการทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาส 3/58

เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้ลงทุนเปลี่ยนผ่านมาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าใน TFEX ได้อย่างราบรื่นและรวดเร็วสุด

ทั้งนี้ ตลาด TFEX เตรียมรับโบรกเกอร์ใหม่ 2 รายจาก AFET เข้าเป็นสมาชิก ได้แก่ บริษัท ดีเอส พีแอส จำกัด และบริษัท อินฟินิตี้ เวลท์ พีแอส จำกัด โดยในช่วงการเปลี่ยนผ่านนั้น RSS3 Futures จะมีการซื้อขายในทั้ง 2 ตลาดระยะหนึ่งจนกว่าจะไม่มีสถานะค้างอยู่ใน AFET ซึ่ง TFEX และ AFET ร่วมดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวก

ให้ผู้ลงทุนสามารถเปลี่ยนผ่านการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้ามายัง TFEX ได้อย่างรวดเร็ว

ส่วนบุคลากรของ AFET นั้น TFEX จะรับพนักงานจาก AFET ทุกสายที่ประสงค์จะย้ายเข้ามาเป็นพนักงานของ TFEX โดยการรวมศูนย์การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าครั้งนี้ ถือเป็นความสำเร็จตามแผนงานที่มุ่งจะยกระดับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาคการเกษตรและเศรษฐกิจของไทย

ด้านนายชัยวัฒน์ เหมือนมี นักวิเคราะห์ฝ่ายวิจัย บริษัท ดีเอส พีแอส จำกัด กล่าวว่า ตอนนี้โบรกเกอร์ ยังให้บริการลูกค้าซื้อขายสินค้าอย่าง RSS3 ในตลาด AFET อยู่ แต่ในวันที่ 15 ก.พ.เป็นต้นไป จะให้บริการได้ในตลาด TFEX ด้วย จนกว่านักลงทุนจะเคลียร์สินค้าในตลาด AFET หมด นอกจากนี้ จะเริ่มให้บริการสินค้าอื่นๆ ในตลาด TFEX พร้อมกันในวันที่ 15 นี้ด้วย ทั้งสินค้า SET50 Futures, Gold Futures และสินค้าอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม มองว่าจะไม่เสียเปรียบโบรกเกอร์ ฝั่ง TFEX เพราะมีจุดเด่นด้านให้บริการซื้อขายอย่างพารามา ก่อน ถือเป็น การช่วยดึงลูกค้าเข้ามาเปิดพอร์ตการลงทุนเพื่อเทรดสินค้าดังกล่าวเพิ่มเติมได้ รวมถึงจะ ช่วยดันลูกค้าเก่าให้พิจารณาลงทุนสินค้าอื่นๆ ในตลาด TFEX ด้วย นอกจากนี้ บริษัทยัง ประชาสัมพันธ์ทั้งจัดกิจกรรม และอบรม รวมถึงร่วมมือกับตลาด TFEX เพื่อผลักดันสินค้าอย่าง RSS3 ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ■

กับหอการค้าทั่ว
ประเทศและ
สามารถต่อยอด
ความสำเร็จของ
ภาครัฐและเอกชน
และภาคการศึกษา
จากอาจารย์จาก
มหาวิทยาลัยที่
ทำงานร่วมกัน
เป็นการปลุกค้น
กล้าที่หวังผลใน
อนาคต ภายใน 4 ปี
สามารถพัฒนา

รศ.ดร.วีระพงษ์ แพสุวรรณ ปลัดกระทรวงวิทย์ นำयाงทำสนามกีฬา

“รศ.ดร.วีระพงษ์ แพสุวรรณ” ปลัด
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เป็นประธานประชุมการขับเคลื่อนโครงการ
Northern Thailand Food Valley ด้วยการ
สนับสนุนของสำนักงานเลขาธิการคณะ
กรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์
(สอว.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เพื่อเกิดการบริหารจัดการ
โครงการและการศึกษาความต้องการของ
นวัตกรรมของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
(ภาคเหนือ) และการใช้ประโยชน์จาก
อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ

ได้มอบนโยบายผลักดันการใช้ประโยชน์
จากวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาโครงการร่วมมือ

โครงการ Northern Thailand Food Valley
ได้กว่า 1 พันล้านบาท

ส่วนปัญหาทางพาราได้หารือกับรัฐบาล
แล้วจะนำผลงานวิจัยทางพารามาใช้
ประโยชน์ โดยใช้เทคโนโลยีถ่ายทอดให้
ผู้ประกอบการสามารถนำมาสร้างสนาม
กีฬา เช่น ทำลานลู่วิ่ง ลานกรีฑา โดยดึงยาง
ออกจากสต็อกมาได้มากกว่า 1 แสนตัน เป็น
อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(อปท.) และส่วนหนึ่งนำयाงพาราไป
ผสมทำเป็นแผ่นยางรองสระน้ำหรือบ่อ
เลี้ยงปลา

วิชัย ทาเปรี๊ยะ

● ‘น้ำยาพารา’

เขียนลายผ้าบาติก มทร.ธัญบุรี
 วิทยาลัยวิศวะการช่างพารา ▶13

มทร.ธัญบุรี ประยุกต์ใช้น้ำยาพาราสร้างลวดลายบนผ้าบาติก ทดแทนการใช้เทียนและพาราฟิน เพื่อส่งเสริมการใช้น้ำยาพารา ยกกระดับคุณภาพสู่อุตสาหกรรมสิ่งทอ 5 จังหวัดชายแดนใต้

โดย ผศ.ดร.สาคร ชลสาคร หัวหน้าโครงการวิจัยและเป็นอาจารย์สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

‘น้ำยาพารา’ เขียนลายผ้าบาติก มทร.ธัญบุรี วิทยาลัยวิศวะการช่างพารา

เทคโนโลยีราชมงคธัญบุรี (มทร.ธัญบุรี) เปิดเผยว่า ลวดลายผ้าบาติกกับน้ำยาพาราของไทย เป็นเรื่องใหม่ในวงการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอกับ มทร.ธัญบุรี สร้างนวัตกรรมงานวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้น้ำยาพาราและพืชให้สีเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องแต่งกายมุสลิมในจังหวัดชายแดนใต้ โดยนำความคิดสร้างสรรค์ ดึงวัฒนธรรมมาผสมผสานเทคโนโลยีวิจัยและสร้างนวัตกรรมควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม

“ผ้าบาติก ถือเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การทำผ้าบาติกเป็นวิธีการสร้างสรรค์ลวดลายบนผืนผ้า ส่วนมากจะทำเป็นเครื่องนุ่งห่มใช้ซีฟิ่งเป็นตัวกันสีทำให้เกิดลวดลายเมื่อนำไปย้อม ซึ่งซีฟิ่งพาราฟินเป็นสารประกอบ

ประเภทไฮโดรคาร์บอน จัดอยู่ในกลุ่มซี
ดีบีโตรเลียม ส่วนใหญ่จะนำเข้าจาก
ต่างประเทศ เช่นเดียวกับในกลุ่มของสีผง
เคมี ที่ใช้สำหรับระบายสี จึงนำวัตถุดิบ
โดยเฉพาะน้ำยางพารา ซึ่งมีผลผลิตค่อนข้าง
มากต่อปี และเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก
ของภาคใต้ที่กำลังมีปัญหาด้านราคาที่ตก
ต่ำอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน มาพัฒนาเป็น
สารเหลวเขียนลวดลายบนผ้าบาติก ทด
แทนการใช้เทียนและพาราฟิน ลด

ปริมาณการนำเข้าจากต่างประเทศ อีก
ส่วนเป็นการนำพืชธรรมชาติในท้องถิ่น
5 จังหวัดชายแดนใต้ เช่น ใบยางพารา
เปลือกยางพารา ใบลองกอง เปลือก
โกก้าง เปลือกสะเดา ดอกดาหลา ลัม
แขก มาสกัดเป็นสีย้อมผ้าบาติก” ผศ.ดร.
สาคร กล่าว

**สำหรับน้ำยางพาราที่ใช้ในการ
เขียนลวดลายบนผ้าบาติก ประกอบด้วย
ด้วยน้ำยางพารา ผสมกับเบะแซ และ
กาวลาเท็กซ์ ในอัตราส่วน 2:4:1 ซึ่ง
เทียบต้นทุนกับซีดีฟาร์พาราฟินก็ถือว่า
มีราคาต่ำกว่ามาก**

นอกจากจะพัฒนาน้ำยางพารา
เพื่อใช้เขียนลายบนผ้าบาติกแล้ว คณะ
วิจัยของ มทร.ธัญบุรี ยังได้พัฒนาสีทอง
และเครื่องแต่งกายมุสลิมใน 5 จังหวัด
ชายแดนใต้ โดยออกแบบและตัดเย็บ
ทั้งหมด 5 คอลเลกชัน เน้นกลุ่มเป้า
หมายสตรีมุสลิมวัยทำงาน อาทิ คอล
เลกชันจังหวัดปัตตานี โครงร่างชุดจะ
เป็นทรงตรง ผสมผสานความพลิ้วไหว
แสดงถึงจิตใจที่เข้มแข็งแต่อ่อนโยนตาม
ลักษณะนิสัยของชาวปัตตานี เน้นสี
เอิร์ธโทนซึ่งเป็นสีที่ได้จากสถาปัตยกรรม
สำคัญๆ เป็นต้น

นับเป็นอีกหนึ่งผลงานวิจัยที่น่าชื่น
ชม จำต้องและสร้างประโยชน์ได้จริง
ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพสร้าง
มูลค่าเพิ่มให้กับผ้าบาติกด้วยนวัตกรรม
และเทคโนโลยีที่สะอาด ลดการใช้สาร
เคมีเพื่อพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสิ่งทอและ
แฟชั่นเครื่องแต่งกายที่มีคุณภาพ และ
เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยผลักดันยาง
พาราให้มีมูลค่าเพิ่มและเพิ่มปริมาณการ
ใช้ยางพาราในประเทศ

ข้าว 4 ล้านถุงช่วยสวนยางสดอัด อคส. ขอเพิ่มค่าใช้จ่ายอีกหมื่นตัน

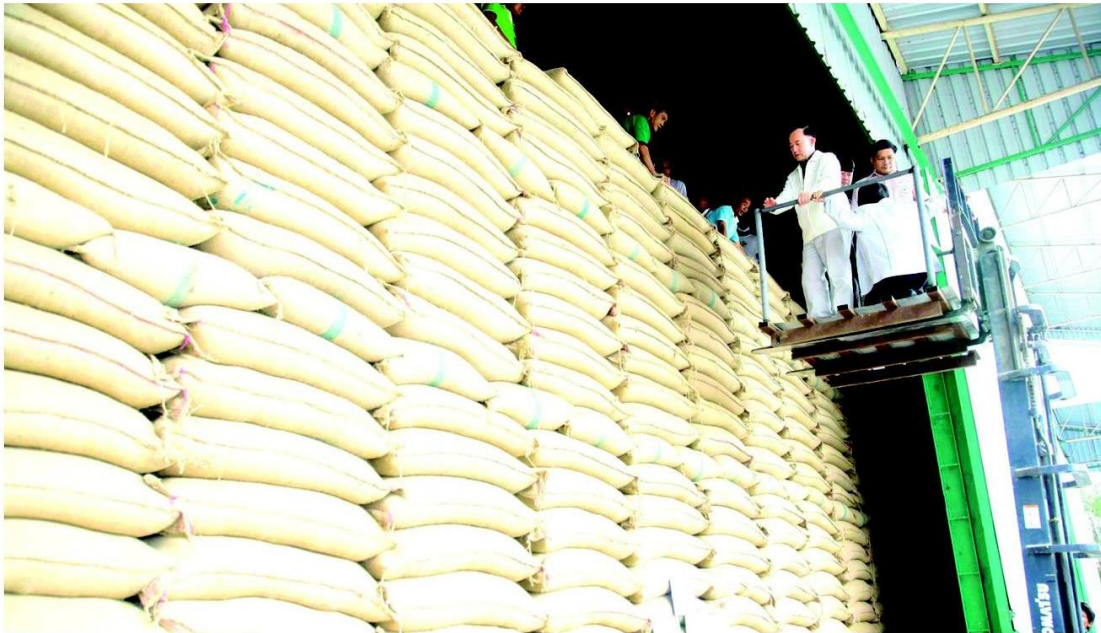
ข้าวสาร 4 ล้านถุงช่วยชาวสวนยางทั่วประเทศยังยึดเยื่อ หลังผู้ประกอบการข้าวถุงอ้างมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม อคส.รับลูก เสนอขอกรม.เพิ่มปริมาณข้าวอีก 1 หมื่นตันรวมกรอบไม่เกิน 4 หมื่นตันไว้เป็นค่าใช้จ่ายให้เอกชน พร้อมขอขยายระยะเวลาส่งมอบข้าว

พล.ต.ต.ไกรบุญ ทรวดทรง ประธานกรรมการ (บอร์ด) องค์การคลังสินค้า (อคส.) เปิดเผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” กรณีที่รัฐบาลได้มอบหมายให้ อคส.จัดทำข้าวถุงเพื่อ

ช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ได้รับผลกระทบจากราคาคาดกต่ำ โดยขอความร่วมมือกับภาคเอกชนโดยสมาคมผู้ประกอบการข้าวถุงไทย ในการผลิตบรรจุถุง และกระจายไปยังพื้นที่ต่างๆ ตามที่มีเกษตรกรขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในพื้นที่ 68 จังหวัด จำนวน 8.02 แสนครัวเรือน ครัวเรือนละ 5 ถุง โดยจะมีการระบุข้อความว่าเป็นโครงการเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราปรากฏอยู่บนถุงข้าวที่จะนำไป

บริจาคคนั้น

ในส่วนของ การเซ็นสัญญา กับสมาคมผู้ประกอบการข้าวถุงไทย ยังต้องชะลอออกไปก่อน เนื่องจาก อคส.จะดำเนินการขออนุมัติเพิ่มปริมาณข้าวในคลังที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของเอกชน เนื่องด้วยหลังจากที่ อคส.ได้พิจารณาแล้วการดำเนินการจัดทำข้าวสารบรรจุถุงมีความจำเป็นเร่งด่วนเพราะมีกรอบเวลาให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนมีนาคม 2559 ดังนั้น

จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่อพิจารณาอนุมัติข้าวสาร 5% ปี 2556/57 เพิ่มเติมไม่เกิน 1 หมื่นตัน (รวมกับที่อนุมัติไว้เดิมในรอบไม่เกิน 3 หมื่นตัน เป็นในรอบไม่เกิน 4 หมื่นตัน)

“จากการหารือกับสมาคมผู้ประกอบการข้าวถุงไทย ทางสมาคมได้เสนอราคาค่าใช้จ่ายในการจัดทำข้าวสารบรรจุถุง โดยแจ้งว่าราคาประมาณการต่อหน่วยที่เสนอกรรม. นั้นเป็นราคาไม่รวมค่าขนส่งปลายทางและค่าตรวจสอบคุณภาพระหว่างกระบวนการผลิตและบรรจุถุง ขนาด 5 กิโลกรัม โดยสมาคมจะนำข้าวสารจำนวน 5 ถุง บรรจุลงในถุงใหญ่ขนาด 25 กิโลกรัม เพื่อความสะดวกในการขนส่งและแจกจ่ายให้กับเกษตรกรจึงมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ประกอบกับการขนส่งในภาคใต้มีปัญหาการก่อการร้ายทำให้ค่าใช้จ่ายการขนส่ง

มีความเสี่ยงภัย ดังนั้นจึงทำให้ราคาที่สมาคมเสนอสูงกว่าปริมาณข้าวสารตอบแทนที่ได้รับอนุมัติตามมติ ครม. ซึ่ง อคส. ต้องมีการหารือกรอบของราคาข้าวต่อถุงกันอีกครั้งว่าราคาที่เหมาะสมควรอยู่ที่เท่าไร ทั้งนี้คาดว่าจะขยายระยะเวลาในการส่งมอบข้าวออกไปจากเดิมโครงการสิ้นสุดในเดือนมีนาคมนี้”

สำหรับโครงการข้าวถุงช่วยเหลือเกษตรกรชาวนายางนั้น กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอเรื่องข้าวสารบรรจุถุงเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเพื่อให้ ครม. พิจารณา ซึ่ง ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอ ครม. เพื่อพิจารณา และได้รับอนุมัติแล้วก่อนหน้านี้

สำหรับโครงการข้าวถุงช่วยชาวนายาง 4.014 ล้านถุง เดิมจะใช้ข้าวขาว 5% ในสต็อกของรัฐบาลตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือก ปี 2556/57 ในรอบไม่เกิน 3 หมื่นตัน เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้กับเอกชน ประกอบด้วย มูลค่าข้าวที่ใช้บรรจุถุงประมาณ 2.0072 หมื่นตัน และค่าใช้จ่ายในการบรรจุและตรวจสอบคุณภาพข้าวสารบรรจุถุงค่าขนส่งในการกระจายส่งมอบข้าวสารบรรจุถุงตามระยะทาง ค่าบริหารจัดการ ค่าใช้จ่ายในการกำกับดูแลและค่าใช้จ่ายอื่นๆ คิดเป็นข้าวสารประมาณ 9.928 พันตัน เป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับสมาคมผู้ประกอบการข้าวถุงไทยในการบรรจุและกระจายไปยังชุมชน

มองทิศทางราคายางพารา... แล้วหันมาประเมินผลกระทบต่อไทย (ตอนที่ 1)

■ ธรรมทัช ทองอร่าม
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ทีเอ็มบี

ราคายางพาราแผ่นดิบที่ลดลงอย่างต่อเนื่องจากระดับสูงสุด 180 บาท/กก. ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ลงมาต่ำสุดที่ 35-40 บาท/กก. ในปัจจุบัน จะเห็นว่าในช่วง 4 ปีที่ผ่านมาราคายางพาราลดลงกว่า 5 เท่าตัว ส่งผลทำให้ชาวสวนยางพาราและผู้ค้าได้รับผลกระทบและออกมาเรียกร้องขอความช่วยเหลือเนื่องจากต้องเผชิญกับภาวะขาดทุนวิกฤติเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างมากจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยที่ผ่านมามีการยื่นมือมาช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง โดยล่าสุดเดือนมกราคม 2559 ภาครัฐได้ใช้นโยบายพยุงราคาไม่ให้ตกต่ำด้วยการรับซื้อยางพาราแผ่นดิบในราคา 45 บาท/กก. จำนวน 1 แสนตัน แต่ในนโยบายดังกล่าวก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาระยะยาวอย่างเป็นระบบภายใต้กลไกราคาในตลาดโลก

ทั้งนี้ การเข้าใจถึงกลไกตลาดและแนวโน้มราคายางพาราจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการตัดสินใจในการวางแผนของผู้เกี่ยวข้องในซัพพลายเชนอุตสาหกรรมยางพารารวมถึงการดำเนินนโยบายของภาครัฐเพื่อจะได้เตรียมพร้อมรับมือกับสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยปัจจัยที่จะช่วยวิเคราะห์แนวโน้มราคายางพาราตามหลักเศรษฐศาสตร์จะมีด้วยกัน 5 ปัจจัยหลัก ได้แก่

ปัจจัยแรก คือ ปริมาณความต้องการใช้ ผู้บริโภครายใหญ่ของโลก ได้แก่ จีน (39.1%) อินเดีย (8.3%)

สหรัฐอเมริกา (7.7%) และญี่ปุ่น (5.8%) มีสัดส่วนการใช้ยางพารารวมกันกว่า 61% ของปริมาณการใช้ทั้งหมด 12.6 ล้านตัน โดยยางพาราส่วนใหญ่จะถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งจะเติบโตตามอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งนี้บริษัท IHS Automotive ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลอุตสาหกรรมรถยนต์ระดับโลก คาดว่ายอดขายรถยนต์ของโลกในปี 2559-2560 จะเพิ่มขึ้นประมาณ 3.0-4.0% ต่อปี คาดว่าจะส่งผลทำให้ปริมาณความต้องการใช้ยางพาราของโลกขยายตัวได้ประมาณ 3.0-3.5% ต่อปี

ปัจจัยที่ 2 คือ ปริมาณการผลิต ผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก ประกอบด้วย ไทย (35.8%) อินโดนีเซีย (26.1%) จีน (7.1%) อินเดีย (5.8%) และมาเลเซีย (5.5%) มีสัดส่วนการผลิตรวมกันถึง 80.4% ของปริมาณการผลิตรวม 12.6 ล้านตัน ทั้งนี้ International Rubber Study Group (IRSG) ผู้เชี่ยวชาญด้านยางพาราของโลก คาดว่าปริมาณผลิตรายางพาราจะเพิ่มขึ้นระหว่าง 4.0- 4.2% ต่อปีในช่วงปี 2559-60 ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจะมาจากการผลิตของอินโดนีเซีย เวียดนาม จีน และอินเดียเป็นหลัก เนื่องจากผู้ผลิตขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพารา ซึ่งแน่นอนว่าจะเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุปทานส่วนเกินยางพาราได้ในช่วงถัดไป

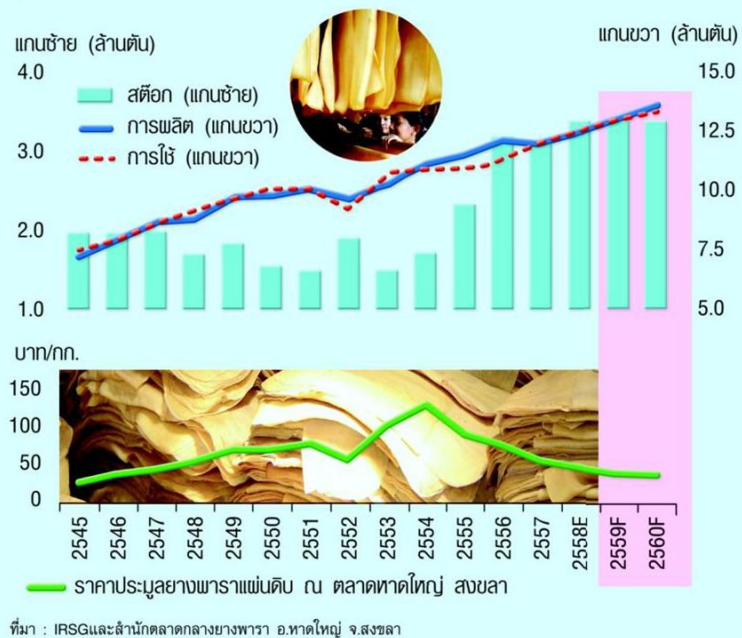
ปัจจัยที่ 3 คือ ปริมาณสต็อกยางพารา ปริมาณสต็อกยางพาราของโลกอยู่ที่ประมาณ 3.4 ล้านตัน สาเหตุหลักมาจากการขยายพื้นที่การเพาะปลูกของผู้ผลิตนับตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา

ก่อให้เกิดการทยอยสะสมสต็อกซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ IRSG เก็บข้อมูลสต็อกยางพาราของโลกมา ทั้งนี้หากพิจารณาสัดส่วนสต็อกยางพาราของโลกพบว่า ผู้ผลิตที่มีสต็อกในระดับสูง ได้แก่ ไทยและมาเลเซียมีสต็อกคิดเป็นสัดส่วน 16.6% และ 4.5% ตามลำดับ ดังนั้นการระบายสต็อกของทั้ง 2 ประเทศนี้จึงเป็นแรงกดดันราคายางพาราของโลกได้ในระดับหนึ่ง

ปัจจัยที่ 4 คือ ราคายางสังเคราะห์ ยางสังเคราะห์ถือเป็นสินค้าทดแทนยางพารา เนื่องจากผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางสามารถปรับสัดส่วนการผลิตผลิตภัณฑ์ยางในสัดส่วนที่ต้องการได้ โดยกระบวนการผลิตยางสังเคราะห์ที่ได้มาจากโพลีเมอร์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันดิบ ดังนั้นยางสังเคราะห์จะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับราคาน้ำมันดิบโลก ทั้งนี้จากทิศทางราคาน้ำมันดิบโลกที่คาดว่าจะอยู่ในระดับต่ำในปี 2559-60 จะส่งผลทำให้ราคายางสังเคราะห์ลดลงตามไปด้วย เมื่อราคายางสังเคราะห์ลดลง ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางก็ปรับสัดส่วนการใช้ยางสังเคราะห์ในการผลิตผลิตภัณฑ์ยางมากขึ้น เพราะมีต้นทุนที่ต่ำกว่า ดังนั้นผู้ผลิตรายางจึงจำเป็นต้องลดราคาขายของตนเองลงมาเพื่อให้สามารถขายแข่งกับยางสังเคราะห์ได้ เป็นไปตามกลไกราคาของตลาด

และปัจจัยสุดท้าย คือ ค่าเงินบาท ค่าเงินบาทในปีนี้จะได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจของสหรัฐฯเริ่มฟื้นตัว ทำให้มีแนวโน้มที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ซึ่งจะส่งผลทำให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ แข็งค่า ในขณะที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยยังคงติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศ โดยจะต้องประเมินแรงส่งของอัตราแลกเปลี่ยนตัวทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อควบคู่กันไป ซึ่งหากประเมินภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันจะเห็นว่าน้ำหนักในการปรับ

> ปริมาณการผลิต การใช้ และสต็อกยางพาราของโลก

ดอกเบี้ยนโยบายมีไม่มากนัก ดังนั้นผลสุทธิคือ แนวโน้มค่าเงินบาทน่าจะมีทิศทางอ่อนค่าและผันผวน ทั้งนี้ค่าเงินบาทที่อ่อนค่าจะทำให้ราคาขายยางพาราเมื่อคิดกลับมาเป็นเงินบาทสูงขึ้น

เมื่อประเมิน 5 ปัจจัยหลักที่จะเข้ามากระทบกับราคายางพาราใน 1-2 ปีข้างหน้า พอจะสรุปได้ว่า ด้านปริมาณความต้องการใช้ยางพารา “ทรงตัว” โดยความต้องการยางพาราของตลาดหลักบางส่วนเริ่มฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจ ได้แก่ สหรัฐอเมริกาและอินเดีย อย่างไรก็ตามความต้องการใช้ในจีนและญี่ปุ่นยังคงไม่ดีขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัว ด้านปริมาณการผลิตยางพารามีทิศทาง “เร่งขึ้น” จากการขยายพื้นที่เพาะปลูกของอินโดนีเซีย เวียดนาม และจีน ซึ่งจะ

ก่อให้เกิดอุปทานส่วนเกิน ทำให้ปริมาณสต็อก “ปรับขึ้นตามไปด้วย” ด้านราคายางสังเคราะห์ ซึ่งเป็นสินค้าทดแทนยางพารา ราคาของสังเคราะห์มีแนวโน้ม “ทรงตัวในระดับต่ำ” ตามราคาน้ำมันดิบโลก ส่งผลทำให้ราคาของพาราลดลงไปด้วย ในขณะที่ค่าเงินบาทที่มีทิศทาง “อ่อนค่าและผันผวน” คาดว่าจะส่งผลทำให้เมื่อคิดกลับมาเป็นเงินบาท จะทำให้ราคาของพาราเพิ่มขึ้น

เมื่อใช้เครื่อง มือทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์น้ำหนักผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้ จะเห็นว่าทิศทางราคาของพารายังคงมีปัจจัยกดดันให้ลดลงอยู่ในระดับต่ำ โดยในช่วงปี 2559-2560 คาดว่าราคา

ยางพาราแผ่นดิบเฉลี่ยในประเทศจะอยู่ใกล้เคียงกับปี 2558 ที่อยู่ในระดับเฉลี่ย 49 บาท/กก. ดังนั้นโจทย์ต่อไป... สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในซัพพลายเชนอุตสาหกรรมยางพาราและภาครัฐผู้มีส่วนในการดำเนินนโยบายคือ ณ ระดับราคาที่ดำเนินต่อไปเช่นนี้ ผลกระทบจะตกอยู่ที่ใคร? และจะมีแนวทางออกจากปัญหาในระยะยาวอย่างไร? โปรดติดตาม “มองทิศทางราคาของพารา...แล้วหันมาประเมินผลกระทบต่อไทย (ตอนที่ 2)” ฉบับต่อไปครับ...

-ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความคิดเห็นของ TMB Bank แต่อย่างใด-

สำรวจ 'ผลิตภัณฑ์ยาง' ไทยทำ-ไทยใช้ (6) วิจัยลดต้นทุน...เอื้อธุรกิจหมอนยางพารา 10 โรงงานไทยผลิตได้วันละ 2 หมื่นใบ

๖ แม้ว่าความต้องการหมอนยางพาราจะสูงขนาดไหน แต่วันนี้กำลังการผลิตหมอนยางจากโรงงานในประเทศไทยสามารถผลิตได้เพียงวันละไม่เกิน 20,000 ใบ จากราว 10 บริษัท กับนักท่องเที่ยวยุคใหม่ที่ขณะนี้มีความเชื่อมั่นในคุณภาพหมอนยางจากประเทศไทยอย่างมาก

วิจัยแม่พิมพ์ถูกลงเอื้อ รง.เล็ก

“ไชยา วรสิงห์” อาจารย์ประจำศูนย์วิจัยวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นอีกผู้หนึ่งที่เชี่ยวชาญด้านหมอนยางพารา ให้ข้อมูลกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า ปัจจุบันในประเทศไทยมี

โรงงานผลิตหมอนยางพาราไม่กี่โรงเท่านั้น เนื่องจากในช่วงแรกการสร้างโรงงานผลิตหมอนยางพาราค่อนข้างแพง การลงทุนประมาณ 50 ล้านบาทขึ้นไป วัสดุมักทำจากอะลูมิเนียมที่ต้นทุนค่อนข้างสูง และมีน้ำหนักมาก ทำให้หมอนยางพาราในยุคแรกมีราคาแพงตามไปด้วย ตกอยู่ใบละ 4,000 บาท ทำให้ตนเองในขณะนั้นเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คลอง 16 ได้รับโจทย์ให้ทำแม่พิมพ์หมอนเพื่อสุขภาพ จึงคิดว่าจะทำอย่างไรให้คนที่อยากทำธุรกิจนี้สามารถจับต้องได้ เพราะในขณะนั้นโรงงานแปรรูปหมอนยางพารามีไม่ถึง 10 โรงเท่านั้น

ไชยา วรสิงห์

หลังจากนั้นอาจารย์โยธา จึงได้เริ่มต้นวิจัยและออกแบบแม่พิมพ์หมอนด้วยการนำพลาสติกที่ทนความร้อน และอะลูมิเนียมมารวมกัน เพื่อให้แม่พิมพ์มีราคาที่ถูกลงและน้ำหนักเบาขึ้น จากเดิมประมาณ 20 กิโลกรัม จะเหลือเพียง 17 กิโลกรัม นำเข้าตู้หนึ่งได้สะดวกสบายยิ่งขึ้น ราคาแม่พิมพ์ต่อเซตก็ถูกลง จากเดิมที่เป็นอะลูมิเนียมราคาเซตละ 40,000 กว่าบาท เหลือเพียงเซตละ 12,000-13,000 บาทเท่านั้น ทำให้ผู้ประกอบการเข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยโรงงานขนาดเล็กต้องมีแม่พิมพ์อย่างน้อย 200-300 เซต ส่วนโรงงานขนาดใหญ่อยู่ที่ประมาณ 500-700 เซต

โดยเริ่มแรกแม่พิมพ์อาจจะยังแพงอยู่ แต่สามารถใช้ได้ 2,000-3,000 ครั้ง จากนั้นเพียงแค่เปลี่ยนพลาสติกในราคาเพียงชิ้นละ 1,500 บาทเท่านั้น ส่วนโครงสร้างฝาอะลูมิเนียมใช้ตัวเดิม ส่วนพลาสติกตัวหนึ่งราคา 1,500 บาท อีกทั้งพลาสติกสามารถขึ้นรูปได้หลากหลาย เราสามารถทำเป็นสัญลักษณ์ของแต่ละแห่งได้ เช่น โรงงานเย็บใหม่อาจจะทำเป็นรูปหมีแพนด้า หรือรูปช้าง เป็นต้น

“แม่พิมพ์ที่คิดค้นขึ้นนี้ ราคาลดลงไป 3 เท่า เมื่อโครงสร้างเบาลง ราคาต้นทุนถูกลง ผู้ประกอบการสามารถลงทุนได้ ถ้ามีแม่พิมพ์เยอะก็จะผลิตได้เยอะ แต่ก่อนแม่พิมพ์อะลูมิเนียมแพง คนจึงลงทุนน้อย”

10 บริษัทผลิตแค่ 2 หมั่นใบ/วัน

ปัจจุบันโรงงานแปรรูปที่นอน-หมอนยางพารา มีประมาณ 10 โรง ประกอบด้วย 1.บริษัท พาเท็กซ์โฟม จำกัด 2.บริษัท เลเท็กซ์ซีเอสเอ็ม จำกัด 3.บริษัท หลินซินเอ็นเตอร์ไพรส์ (ประเทศไทย) จำกัด 4.บริษัท ท็อป ยูนิย่น จำกัด 5.บริษัท พารา เพียว ลาเท็กซ์ จำกัด 6.บริษัท ดี เอส รับบอร์แอนด์ลาเท็กซ์ จำกัด 7.บริษัท ไทยเซ็นทรี (1995) จำกัด 8.กลุ่มสหกรณ์การเกษตรแพรงทา จ.พัทลุง 9.สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านหนองครก จำกัด จ.ตรัง และ 10.ชุมนุมสหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดบึงกาฬ

อาจารย์โยธาบอกว่า โมเดลการสร้างโรงงานแปรรูปที่นอน-หมอนยางพารา

ไม่เพียงโรงงานขนาดใหญ่ แต่โมเดลนี้สามารถนำไปใช้กับโรงงานขนาดเล็ก ๆ ที่มีแม่พิมพ์ไม่ถึง 100 อันก็ได้ เช่น สหกรณ์แพรงทา ลงทุนเพียง 800,000 บาทเท่านั้น มีแม่พิมพ์อยู่ 15 ชุด ประกอบด้วย เครื่องทำโฟม ถังหมักน้ำยาง พร้อมด้วยซิลเลอร์เพื่อลดอุณหภูมิ น้ำยางลง ตู้ตั้งไอน้ำ เครื่องล้างเครื่องอบแห้ง โดยสามารถทำได้ทีละ 5 ใบ ทำเป็น 3 เซต สลับกันไป กำลังการผลิตแบบนี้ได้วันละ 50-80 ใบ เพียงแต่ระบบยังคงมีปัญหาเรื่องการควบคุมน้ำหนัก และความนิ่มของหมอน เพราะว่ยังเป็นระบบเปิดอยู่ อาจจะไม่ได้มาตรฐานทุกใบ แต่ถือเป็นงานของชุมชนจริง ๆ

หมอนที่ผลิตแต่ละใบจะมีน้ำหนักไม่เท่ากัน แล้วแต่ลูกค้าจะสั่ง เช่น 1.1 กิโลกรัม หรือ 1.2 กิโลกรัม หรืออยากได้หมอนแข็ง ความหนาแน่นจะมากขึ้นจะมีน้ำหนัก 3.2-3.5 กิโลกรัมต่อไป น้ำยางที่ใช้ในการผลิตจะเป็นน้ำยางชั้น 60% ที่ล้นอยู่ขณะนี้คือ โรงงานแปรรูปขนาดใหญ่ที่บึงกาฬ ที่วางแผนไว้ว่าหากกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จำนวน 403 ล้านบาทได้ จะทำให้มีกำลังการผลิตอยู่ที่ 8,000 ใบต่อวัน ซึ่งจะใช้น้ำยางปริมาณมาก และจะทำให้บึงกาฬที่ปลูกยางพารามากที่สุดในภาคอีสานกลายเป็นที่ผลิตหมอนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ

แจ้งเกิดแบรนด์ “หมอนปะทิว”

นอกจากบึงกาฬแล้ว “ประชาชนชาติธุรกิจ” ยังพบอีกว่า สหกรณ์กองทุนสวนยางสมบูรณ์พัฒนา จำกัด หมู่ 13 ต.ชุมโค อ.ปะทิว ก็มีความพยายามที่จะแปรรูปยางพาราเป็นหมอน-ที่นอนยางพาราเช่นกัน “นางชมพูนุช สะเลอาจ” ประธานสหกรณ์กองทุนสวนยางสมบูรณ์พัฒนา เล่าถึงจุดเริ่มต้นว่า มติที่ประชุมใหญ่ของสหกรณ์เมื่อวันที่ 11 มิ.ย. 2558 เห็นว่าจะอยู่กลางน้ำต่อไปไม่ไหวแล้ว จำเป็นต้องอยู่ปลายน้ำบ้าง จึงประสานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น อำเภอปะทิว กรมวิชาการเกษตร ฝ่ายส่งเสริม ธ.ก.ส. เพื่อขออนุญาตแปรรูปยางเป็นผลิตภัณฑ์หมอน-ที่นอนไร้ฝุ่น โดยใช้เครื่องหมายการค้า (Brand) “หมอน

ปะทิว” เพราะแม่ฝั้นจะตก หรือปิดหน้ายางแล้ว ก็ยังสามารถทำงานได้ และปัจจุบันมีคนทำงานที่สหกรณ์ 60 คนจากจำนวนสมาชิก 102 คน ถือเป็นกรสร้างรายได้เสริมให้ชาวสวนยาง ซึ่งกริตยงในช่วงเช้า และในช่วงบ่ายก็จะเข้ามาช่วยกันผลิตหมอนและที่นอนจากยางพารา

“สหกรณ์เริ่มต้นการแปรรูปยางเป็นหมอนและที่นอนด้วยเงินของสมาชิกที่มาลงขันกันประมาณ 1 ล้านบาท ดำเนินการมาได้ 7 เดือนก็มีรายได้คืนทุนแล้ว โดยทำตลาดกับประเทศจีน และกำลังเจรจากับออสเตรเลีย ซึ่งหมอนยางของเราเมื่ออายุการใช้งานประมาณ 2 ปี”

นางชมพูนุชบอกอีกว่า ในอนาคตยังคิดที่จะต่อยอดด้วยการแปรรูปยางพาราเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้เบาะ พวงแขน หรือห่วงยางชูชีพสำหรับเรือท่องเที่ยว เรือประมง เพราะ 14 จังหวัดภาคใต้อยู่ติดทะเล จำเป็นต้องใช้เครื่องมือเหล่านี้

สหกรณ์กองทุนสวนยางสมบูรณ์พัฒนา ถือเป็นอีกหนึ่งความพยายามของสมาชิกทุกคน ที่ร่วมกันต่อสู้กับปัญหาราคายางพาราคดค่า

‘ประวิตร’ โรดโชว์รัสเซีย เจรจาค้ายางแลกก๊าซ

ระหว่างวันที่ 22 - 27 กุมภาพันธ์ 2562 รองนายกรัฐมนตรีไทยจะโคจรเยือนมหาอำนาจรัสเซีย หนึ่งใน สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี ด้านเศรษฐกิจ สองเป็น พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีด้านความมั่นคง พ่วงด้วยรัฐมนตรีเศรษฐกิจ อย่างกระทรวงพาณิชย์ ร่วมเทกทีมเจรจาการค้าและความมั่นคง

ย้อนกลับไป 1 ปี นับแต่ “คมนตรี เมตตาเดฟ” นายกรัฐมนตรีรัสเซีย เยือนไทยตามคำเชิญของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีไทย เพื่อกระชับความสัมพันธ์การค้า การลงทุน

หนึ่งในวาระที่หารือกันคือการเจรจาซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้ากับอาวุธหนึ่งใน “ดิล” สำคัญคือไทยขายข้าวสารและยางพาราเพื่อระบายสินค้าในสต็อก ส่วนฝั่งรัสเซียต้องการขายสินค้าคืออาวุธ เครื่องบิน – รถถัง

แต่ผ่านมา 1 ปี การรับซื้อยางจากไทยยังไม่มีความคืบหน้า อดีตคนวงในที่รับผิดชอบเรื่องค้าขายยางของรัฐบาล ก็ยังไม่มั่นใจว่าคืบหน้าไปถึงไหน

และในวาระที่ “นายสมคิด” และ “พล.อ.ประวิตร” เดินทางไปเหยียบแดนรัสเซียอีกครั้ง การเจรจาเรื่องการรับซื้อยางพาราและการซื้ออาวุธ อาจจะถูกยกขึ้นมาเจรจาทันทีอีกครั้ง

เพราะนอกจาก “พล.อ.ประวิตร” สวมหัวโขนรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคง ยังสวมบทบาท “ประธานคณะกรรมการแก้ไขปัญหาราคายางพารา” อีกด้วย ทำให้เกิดข่าวลือหนาหูว่า การเดิน

ทางไปยังรัสเซียของ พล.อ.ประวิตรครั้งนี้ จะไปเจรจาซื้อรถถัง รัสเซีย รุ่น T90A มาประจำการในกองทัพไทย

แต่เรื่องดังกล่าวกลับถูกปฏิเสธ โดย พล.ต.คงชีพ ตันตระวาณิชย์ โฆษกกระทรวงกลาโหมว่า ไม่มีเรื่องหารือการจัดซื้อรถถังรัสเซีย แต่ยอมรับว่ากองทัพมีความต้องการในการซื้อรถถังจริง และมีหลายประเทศที่เข้ามาเสนอขาย ซึ่งประเทศไทยเองเป็นหนึ่งในประเทศที่มาเสนอขาย ขณะนี้ยังไม่อยู่ในแผนที่จะจัดซื้อของรัสเซีย

ด้าน พล.วินัย สุวาริ โฆษกกองทัพบกชี้แจงว่า กองทัพบกมีแผนในการจัดซื้อรถถังจริง แต่ในขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาของ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานยุทโธปกรณ์ จะเป็นผู้พิจารณาและยังไม่ได้ตัดสินใจว่าจะซื้อของประเทศไหน แต่ต้องอยู่ภายใต้หลักการความโปร่งใส ประหยัดคุ้มค่า

ส่วน พล.ต.วีรชน สุคนธปฏิภาค รองโฆษกรัฐบาล ระบุว่า ไม่แน่ใจว่าที่ผ่านมาการซื้อขายยางพาราระหว่างรัสเซียกับไทยคืบหน้าหรือไม่ แต่ พล.อ.ประวิตร จะนำข้อตกลงเดิมเรื่องรัสเซียรับซื้อยางจากไทย และ ไทยช่วยเหลือรัสเซียเรื่องรับซื้ออาวุธไปอยู่ในการประชุมที่รัสเซียด้วย

ย้อนไปดั่งบทกองทัพบก ที่มีการตั้งงบประมาณไว้ในปี 59 พบว่า ในแผนงานเสริมสร้างระบบป้องกันประเทศได้รับการเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วงเงิน 100,026,057,100 บาท

ดังนั้น งบฯกองทัพบกกว่าหนึ่งแสนล้านบาท ข่าวลือการจัดซื้ออาวุธอาจกลายเป็นความจริง?